

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 8. Civitas Dei S. Augustini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V.
A. C. 413.

§. VIII.

Civitas Dei S. Augustini.

Sanctus Augustinus magno operi tuis
lum posuit: *Civitas Dei*, quia suum
propositum erat Societatem filiorum Dei
adversus Societatem filiorum Sæculi de-
fendere. Universum opus dividitur in
viginti duos libros, quorum decem pri-
mi refutandis Paganis scripti; quinque
adversus eos, quibus persuasum erait;
Deorum cultum ad temporem hujus
Mundi prosperitatem procurandam esse
necessarium; & adversus illos, qui pa-
tabant, Diis serviendum, ad conseq-
uendam in altera vita felicitatem. Posteri-
ores duodecim veritatem Religionis Chris-
tianæ stabiliunt, & in tres partes di-
duntur; libri quatuor originem amba-
rum Civitatum, seu Societatum mon-
strant, alii quatuor progressum, & ulti-
mi diversos fines indicant. S. Augusti-
nus ferme annos 13. huic magno operi
impedit, quia illud propter alias scri-
ptiones, quas differre non poterat, ex-
pius, dimittere cogebatur. Incepit cir-
ca annum 413. paulo ante obitum Mar-
cellini, ad quem in primo, & secundo
tantum libro sermonem dirigit, & circa
annum 426. antequam suas Retractatio-
nes scripsit, absolvit. In hoc opere
vastam eruditionem, & solidam His-
toriam.

riæ, atque humanarum scientiarum no- Sæculum V.
titiam prodit, quia nempe id instituti o- A. C. 413.
peris ratio postulabat.

Initio Gentilium improbitatem re- 1. Civ. c. 12.
darguit, qui devastatæ Romæ causam in 34. 35. Sup.
Religionem Christianam rejiciebant, illi l. XXII. §. 21.
ipſi, quibus, in illa direptione ad Basili-
cas Apostolorum, & Martyrum confu-
gentibus, Religio Christiana saluti fue-
rat, quippe Gothi istud Ecclesiarum Re-
verentiae dederant. (*) Tanquam sin-
gulari Dei Providentia factum recenset,
quod Radagaisus, alias Gothorum Rex, v. Civ. c. 23.
sed Gentilis, profligatus fuisset; is enim Sup. l. XIX.
si urbem cepisset, nulli hominum ordini
pepercisset, nec ulla fuisset sacrorum lo-
corum Reverentia, tuncque Gentiles Vi-
ctoriam falsis Diis in acceptis retulissent,
quibus Rex ille quotidie Sacrificia fere-
bat. Nempe Dei consilium fuit, Ro-
mam castigare, non perdere. Dicit, in 1. Civ. c. 8.
hac vita bona, & mala hominibus bonis,
malisque esse communia, quia, si, quid-
quid peccatur, in hoc mundo etiam pu-
niretur, nemo ultimum timeret judi-
cium; si econtra nullum peccatum in
præsenti vita pœnis manifestis corripe-
retur, impii providentiam Numinis ne-
garent. Si Deus nemini, bona sensibilia
petenti, concederet, essent, qui dicerent,

Oo 3 id

(*) Hæc Protestans imperite, & oscitanter
reddidit.

Sæculum V. id in ejus potestate non esse, si ea peten-
A. C. 413. tibus omnibus tribueret, solo terren-
rum bonorum amore Deo serviretur.
c. 9. Tota differentia consistit in diversis mo-
dis, quibus boni, malique hujus vitæ bo-
nis, & malis utuntur. Piissimi quoque,
dum in hac terra degunt, semper multa
peccant, & pœnas ideo temporales me-
rentur; & si alia delicta omnia abessent,
sufficeret impatientia, qua peccatores
tolerant, & in iis corrigendis desidia.
At bonis omnia in bonum convertuntur,
nam veri Christiani non bonorum tem-
poralium absentiam, non tormenta, nec
ipsam mortem, nec sepulturæ jacturam,
non captivitatem, non vim, quam mu-
lieres, & virgines tulerunt, tanquam ma-
la æstiment, cum nullum revera malum
detur, præter peccatum, & nullum pec-
catum absque propriæ voluntatis con-
fensi. Hic S. Augustinus errorem Pa-
ganorum oppugnat, credentium, licitum
esse, imo laude dignum, ad effugiendos
dolores, vel infamiam, se ipsum inter-
mere, atque demonstrat, quantum patien-
tia Martyrum, & Virginum Christiana-
rum Catonis, & Lucretiæ fortitudine,
tantopere a Romanis jaætata, præstet.
Itaque Christianis in patientia malorum,
a Deo immisorum, ut probarentur, aut
corrigerentur, solatium erat, quo carere
debeant Gentiles, qui solum propter
bona

bona temporalia Diis suis serviebant, Sæculum V.
 scilicet ut securius luxuriarentur, & om- A C. 413.
 ni voluptatum genere affluerent, quæ c. 30. II. Civ.
 bonos mores solverant, & necessaria con- c. 19.20.
 nexione labefactatum Imperium in rui-
 nam impulerant. Tanta hæc erat cor-
 ruptio, ut e Romanæ urbis calamitate
 fuga erepti, & Carthaginem translati,
 quotidie ludis theatralibus præsentes de-
 lectarentur, dum interim Orientis civi-
 tates captam Romam publico luctu pro-
 sequerentur.

e. 33.

§. IX.

Adversus Idololatriam.

Sanctus Augustinus ut ostendat, omnia II. Civit. 6.3.
 Imperii mala Religioni Catholicæ per
 calumniam imputari, probat, quod mala
 hæc Christiana Religione sint longe an-
 tiquiora, nec unquam falsos Deos culto-
 res suos ab ejusmodi calamitatibus im-
 munis præstisset. Initium dicit a mo-
 ribus. *Dii vestri*, inquit: *nunquam vo-*
bis morum præcepta tradiderunt; at ve- c. 4.6.7.26.
ro criminum omnium, vitiorumque, quæ
homines infamia notant, exempla dede-
runt. Longius de ludis, & spectaculis c. 5.8.27.
 differit, quæ Religionis eorum pars e-
 rant, ipsisque Romanis adeo pudenda vi-
 debantur, ut quicunque talia repræsen-
 tarent, infames haberentur. Econtra e. II.
 Græci huic hominum generi honorem
 habe-

O o 4